

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Vitæ S. Ferdinandi, Regis Castellæ Et Legionis, Ejus
Nominis Tertii**

Papebrochius, Daniel

Antverpiæ, 1684

§. III. Corduba recepta: Campanæ S. Iacobi Compostellam remissæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42333

*contra eos-
dem egre-
diunt:*

rengaria vices ejus sapienter in regno Legionis & Castellæ supplebat: & tanta securitate & pace utrumque regnum gaudebat, ut parvus vel magnus aliquis non auderet violenter res alterius occupare: tantus invaserat cunctos hæreticos terror, ut cuncti de utroque regno fugere festinarent. Mittebat Regina Berengaria abundanter filio suo Regi Fernando, dum esset in expeditione, milites, equos, aurum, argentum, cibaria, & quæcumque erant necessaria exercitibus suis.

** an mo-
nasterio?*

*manubias
S. Isidoro
vovet.*

12 Era MCCLXXIII Regina D. Beatrix obiit, & sepulta est Burgis in regali * cœmeterio, quod bonæ memoriæ fecerat Castellæ Rex Adefonsus. Ante paucos dies discesserat filia Regis Fernandi & Reginae Beatricis Maria puellula, quæ Legionem in monasterio S. Isidori est sepulta. Tunc temporis devotissimus Rex Fernandus, coram corpore B. Isidori fixis genibus oravit, & votum faciens dixit viva voce: Adjuva me, Beate Confessor, contra Saracenos, & de his quæ adquisiero huic ecclesiæ tuæ conferam honorabilem portionem.

Tarasia Al- a Tarasia, Sancii Regis Portugallia filia, prius ducta quam Berengaria; sed post tertiam prolem susceptam, propter affinitatem in secundo gradu, ab Alphonso thoro separata. Agit de hoc conjugio incesto Rodericus Toletanus lib. 7 cap. 24; ac deinde de matrimonio Berengariæ & divortio.

§. III S. Ferdinandus Cordubam recuperat, & ablatas campanas S. Iacobo restituit.

13 **E**O tempore quidam Catholici, viri strenui, de frontaria Maurorum, qui Almugavares vocantur, collecta suorum multitudine, de nocte terram Saracenorum furtive ingressi sunt. Qui cum venissent Cordubam, & custodes murorum ipsius civitatis barbari minime vigilarent; per scalas & funes civitatem magnam Cordubam intraverunt, & maximam obtinuerunt partem

tem turrium & murorum. Et cum adversus Saracenos fortiter dimicarent, & multos ex eis occiderent; festinanter miserunt nuntios ad Regem Fernandum, ut ad eorum properaret succursum. Erat tunc in partibus illis heros potentissimus, Alvarus de Castella; & veniens festinus ad succurrendum Christianis, extra Cordubam tentoria fixit. Paucissimi erant Christiani, habito respectu ad Saracenos: sed quotidie de barbaris, adjuvante Domino, triumphabant.

Capto à Christianis Cordubæ suburbio,

14 Quantæ autem magnanimitatis fuerit Rex Fernandus, ex hoc potest adverti, quod statim Beneventanis, & Zेमorenсibus, & aliis sibi adstantibus dixit: Si quis est hic amicus & fidus vassallus, sequatur me. Erat tunc hiems valde pluviosa: & dum non haberet secum centum milites, ingressus est audacter per frontariam regni Legionis, & cum paucis Cordubam venit. Magnus timor & dolor invalit amicos cunctos Regis Fernandi, cum pervenit ad eos Regem se tanto discrimini contulisse. Accelerabant cuncti tanto Domino subvenire, sed resistebant eis flumina inundantia & pluviarum tempestas. Rex autem Fernandus stabat fortis & imperterritus, & Saracenos cum suis fortiter feriebat. Et cum ingressum civitatis & egressum non possent Christiani Saracenis prohibere, eo quod prohibente flumine magno *b* Guadalquivir ad alteram partem non poterant transire, & Saraceni egrediebantur & ingrediebantur per Pontem; Rex Fernandus fecit fieri balsas *c* & navigia de lignis & coriis, & ipse Rex cum paucis primus transivit. Tunc prohibitus est Saracenis egressus & ingressus, & cepit Rex castrum quod erat in ipso ponte.

Sanctus eodem cum paucis profuissit,

15 Obsessa fuit civitas Cordubensis, undique pro-
perante Christianorum exercitu: & cum quotidie ab utraque parte gladiis mortiferis & jaculis fortiter certaretur, tandem laboribus multis & fame victi

ac denique urbem obtinuerunt

Saraceni, Regi glorioso Fernando Cordubam civitatem inclytam tradiderunt: & ipsi Saraceni recedentes, se aliis Agarenorum oppidis contulerunt. Ingressus est Rex Fernandus Cordubam, cum gloria & lætitia magna; & eliminata omni spurcitia Mahometi, Pontifices sacri, in festo Apostolorum Petri & Pauli, ad honorem D. N. Jesu Christi & Genitricis ejus Reginae cælorum Mariæ, in eadem urbe divina mysteria peregerunt; magnum illud Saracenorum oratorium Genetricis Dei Mariæ nomine decorantes.

e restituit
campanas
S. Jacobi.
d
e 16 Inventæ sunt ibi campanæ, quas ob insigne ab ecclesia S. Jacobi Apostoli Rex Cordubensis olim detulerat Almanzor *d*, & Rex Catholicus Fernandus fecit eas Saracenorum humeris ad ecclesiam S. Jacobi *e* reportari. Capta est civitas Cordubensis Era mclxxiv: & reversus est inclytus Rex Fernandus Toletum cum victoria & gloria magna. O quam beatus iste Rex, qui abstulit opprobrium Hispanorum, evertens solium Barbarorum, & restituens ecclesie S. Jacobi Apostoli campanas suas cum magno honore, quæ multo tempore fuerant Cordubæ, ob injuriam & opprobrium nominis Christi. Accepit etiam Rex Fernandus Turgellum, Sanctam-Crucem, Alhange, & quædam alia castra.

ANNO TATA.

a Non civitatem acceperunt, sed ejus suburbium unum post antemurale, ut ex sequenti ipsius urbis oppugnatione apparet.

b Quadalquivir, antiquis Bætis, unde Hispania Bætica, nunc Andaluzia.

Campane
Compostel-
lenses.

c Balsa Hispanice ratis dicitur.

d Circa an. 990 anno 13 & ultimo Regis Almanfor, occupata Compostella, minores campanas inde ablatas scribit Rodericus lib. 5 cap. 16: quod sacrilegium Barbaro fatale fuit, etsi alioqui ab ulteriori injuria sacro loco inferenda abstinuerit, fulmine territus.

e Addis Legenda, quod sicuti humeris Christianorum avectæ fuerunt campanæ, jubente Almanfore; sic de mandato Ferdinandi, eas referre coacti sint ipsimet Mauri.